

Με πολύ μεγάλη μου λύπη διαπιστώνω ότι παρά το ότι έπραξα τα πάντα για να διατηρήσω την ενότητα του Συλλόγου, σιωπώντας και υπομένοντας, και αγωνίστηκα με όλες μου τις δυνάμεις για τη δικαίωση στα Τέμπη, παρά τις συνεχείς “τρικλοποδιές” που είχα και εκ των έσω όταν κομματικά κριτήρια επικρατούσαν, εν τέλει ο διχασμός επικράτησε.

Έτσι μόλις χθες έλαβα γνώση μιας άκυρης σε νομικό επίπεδο, και κυρίως απογοητευτικής σε ηθικό επίπεδο, απόφασης των πέντε επί συνολικά επτά (7) Μελών του Συλλόγου, με την οποία αποφάσισαν κατά παράβαση του νόμου και του καταστατικού του Συλλόγου των Τεμπών «μεταξύ τους» κατά τρόπο οξύμωρο να αιτηθούν την «παραίτησή» μου, ως Προέδρου του ΔΣ.

Η απόφαση αυτή είναι άκυρη διότι:

1^{ov}] δεν συγκλήθηκε ποτέ το ΔΣ του Συλλόγου με θέμα ημερήσιας διάταξης την παραίτησή μου ή μη, ως Προέδρου του Δ.Σ. Καμία απόφαση Δ.Σ. δεν λαμβάνεται εγκύρως, αν δεν έχει προηγηθεί πρόσκληση με αναγραφή του προς συζήτηση θέματος.

2^{ov}] αντιθέτως, τα άνω 5 μέλη, επ’ αφορμή άλλης συνεδρίασης, αποφάσισαν για την «παραίτησή» μου, εν αγνοία μου και εν τη απουσία μου, λόγω της ανακοίνωσής μου να συσπειρώσω Κίνημα Πολιτών για την τιμωρία των ενόχων για την τραγωδία των Τεμπών και την αποκατάσταση του Κράτους Δικαίου στη χώρα.

3^{ov}] το ΔΣ νομικού προσώπου δεν μπορεί από μόνο του να αποφασίζει περί παραίτησεως Μέλους του, καθώς η παραίτηση είναι έγκυρη μόνο αν δηλώνεται από τον ίδιο τον παραιτούμενο και όχι βέβαια από τρίτο.

4^{ov}] ως εκ περισσοῦ αναφέρω, ότι ακόμη και για αυτήν την άσχετη με παραίτηση Μέλους Δ.Σ. συνεδρίαση, δεν τηρήθηκε καν η τασσόμενη από το άρθρο 5.3. περίπτωση 7. του καταστατικού, πενθήμερη προθεσμία για τη σύγκληση της συνεδρίασης του ΔΣ.

Όλα τα παραπάνω όμως δείχνουν κίνητρα, τα οποία δεν αρμόζουν σε συλλογικό ὄργανο, και δη σε Σωματείο, που επιδιώκει τόσο ιερό σκοπό. Και έρχονται βέβαια να προστεθούν σε όλα τα εμπόδια που επί μακρόν μου ετίθεντο για πολλά θέματα, μεταξύ των οποίων και η άρνηση

δημοσιοποίησης των οικονομικών καταστάσεων, την οποία επανειλημμένα ζητούσα, αιτία για την οποία αναγκάστηκα να αποστείλω εγγράφως μεταξύ άλλων και το από 26.08.2025 Mail μου προς τα Μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου, με το οποίο κατά λέξη:

(α) δήλωσα ότι είναι φανερό (και λυπηρό) ότι δεν υπάρχει διάθεση αгаστής συνεργασίας, αλλά αντιθέτως εμμονή σε στείρα αντιπαράθεση χωρίς αληθινό υπόβαθρο και χωρίς ουσιαστική ενασχόληση με τα θέματα που θα έπρεπε να απασχολούν, αιτία για την οποία όπως δήλωσα ήδη από τότε υπάρχει διάχυτη εχθρική διάθεση, η οποία δεν αρμόζει σε συλλογικό πνεύμα και οδηγεί και πάλι σε επιζήμιες καθυστερήσεις, και για αυτό

(β) συγκάλεσα με το ίδιο Mail επείγουσα συνεδρίαση του Δ.Σ. για την 27/08/2025, ημέρα Τετάρτη και ώρα 20:00 με θέματα ημερήσιας διάταξης, τα κάτωθι ήδη από εμένα ανακοινωθέντα:

«1^ο] Καταγραφή του έργου του Δ.Σ. και των Μελών του από την ημερομηνία ίδρυσης του Συλλόγου και μέχρι σήμερα·

2^ο] Έγκριση και Δημοσίευση των Οικονομικών Καταστάσεων του Συλλόγου·

3^ο] Σύγκληση Γενικής Συνέλευσης για εκλογή νέου Δ.Σ. και για Έγκριση των οικονομικών καταστάσεων του Συλλόγου.»

Παρά ταύτα, τα ίδια Μέλη του Δ.Σ. που αποφάσισαν άκυρα για την «παραίτησή» μου, δεν συναινέσαν σε όλα τα παραπάνω, με αποτέλεσμα όλη η λάσπη για τη μη δημοσίευση των οικονομικών του Συλλόγου να συνεχίζει να πέφτει πάνω μου και από τη δική μου πλευρά να συνεχίσω να σιωπώ, για να μην εκθέσω τα Μέλη του Συλλόγου.

Αποκορύφωμα δε της σε βάρος μου επιθετικής στάσης, η αμφισβήτηση από τα ίδια πάντα 5 μέλη του Συλλόγου του κατά πόσο προάγουν τον καταστατικό σκοπό οι παραστάσεις μου στο Ευρωκοινοβούλιο για την ανάδειξη των παραβιάσεων του Κράτους Δικαίου στην τραγωδία των Τεμπών και της αδράνειας των Ευρωπαϊκών Οργάνων στη τήρηση του Ευρωπαϊκού Δικαίου για την ασφάλεια των σιδηροδρόμων. Λες και δεν

ήταν αντιληπτό ότι αν είχε τηρηθεί η ευρωπαϊκή νομοθεσία για τους σιδηρόδρομους, σήμερα τα παιδιά μας θα ήταν ζωντανά.

Αυτά είναι λίγα από τα πολλά παραδείγματα. Και όλα αυτά, παρά τους τεράστιους αγώνες και το πλήθος νομικών κινήσεων για την πραγμάτωση των σκοπών του Συλλόγου και για τη δικαίωση των αγαπημένων μας.

Επειδή λοιπόν μετά από όλα τα παραπάνω, εξαντλήθηκαν τα περιθώρια, πράγματι νοιώθω ότι δεν μπορώ να είμαι Μέλος αυτού του Δ.Σ. του Συλλόγου. Για αυτό και λόγω της σήμερα δηλούμενης αποχώρησής μου από το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, εκ των πραγμάτων, μένουν 6 αντί των 7 Μελών που απαιτεί το άρθρο 5. του Καταστατικού.

Σε αυτήν τη βάση, αλλά και για λόγους διάγνωσης της βούλησης του υπέρτατου συλλογικού οργάνου του Συλλόγου, δηλαδή της Γενικής Συνέλευσης των Μελών του, είναι επιβεβλημένο να συγκληθεί η Γενική Συνέλευση για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου, όπως είχα ζητήσει και με το παραπάνω από 26.08.2025 mail μου, και να αποφασίσουν κυριαρχικά τα Μέλη του Συλλόγου για όλα τα παραπάνω τρία κρίσιμα θέματα, τα οποία διασφαλίζουν τη διαφάνεια, τον απολογισμό, τον έλεγχο και την ανάδειξη προσώπων που έχουν την εμπιστοσύνη του ανώτατου οργάνου της Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου.

Εύχομαι όλοι οι συγγενείς των θυμάτων των Τεμπών, αλλά και οι επιζώντες να συσπειρωθούν, να γίνουν μια αγκαλιά, έστω υπό την αιγίδα του Συλλόγου, και να αναδείξουν το Δ.Σ. που με αυταπάρνηση και αληθινή δράση θα πολεμήσει για τη δικαίωση των ίδιων και των αγαπημένων τους.

Με αγάπη και εκτίμηση,

Μαρία Καρυστιανού